

iPure^{CZ}

Jak na **Safari** | iPad a **Stage Manager** | Apple a **monitory**
Rozhovor o **Apple Home** | EU a **prémiovost**

iPure.cz 403/2025, devátý ročník | **Zakladatel:** Filip Brož | **Šéfredaktor:** Radim Kroulík
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek,
Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Michal Henych, Kamil Chudačík, Andrej Sinu, Michael Vita, David Štanc, Jan Berkovský, Michal Kolařík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

UŽ jste ochutnali naše Jablečné picollo?

Editorial ■ Radim Kroulík

Pozorní čtenáři iPure jistě ví, že kromě magazínu nabízíme pravidelně také redakční Podcast a Moštárnu, ve které každý týden dostanete do emailu přehled všech podstatných událostí nejen ve světě Applu.

Nabídku jsme rozšířili o Jablečné picollo, ke kterému právě probíhá naše akce na Startovači. Princip této nové rubriky je velmi jednoduchý – servírovat čtenářům každý všední den rychlé praktické tipy. Zatímco články v magazínu jdou více do hloubky, tak Jablečné picollo se zaměřuje na microlearning.

Chcete si každý pracovní den přečíst jeden takový rychlý Apple tip? Podpořte nás na Startovači a my z Jablečného picolla uděláme na podzim pravidelný mailing, rubriku webu a přidáme jej do appky.

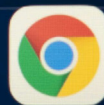
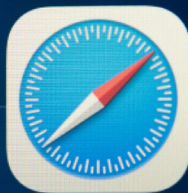
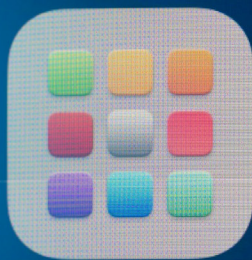
Jako vždy přeji příjemné čtení!

Jak na Safari

Jak na... ■ Jakub Dressler

Finder

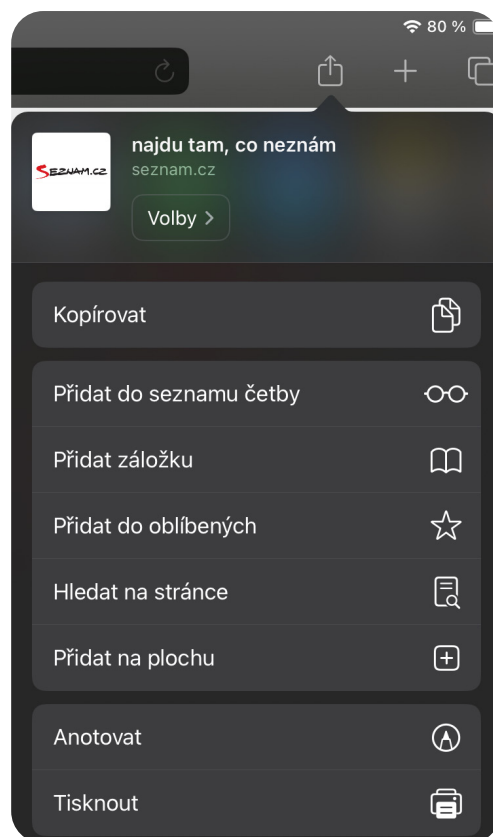
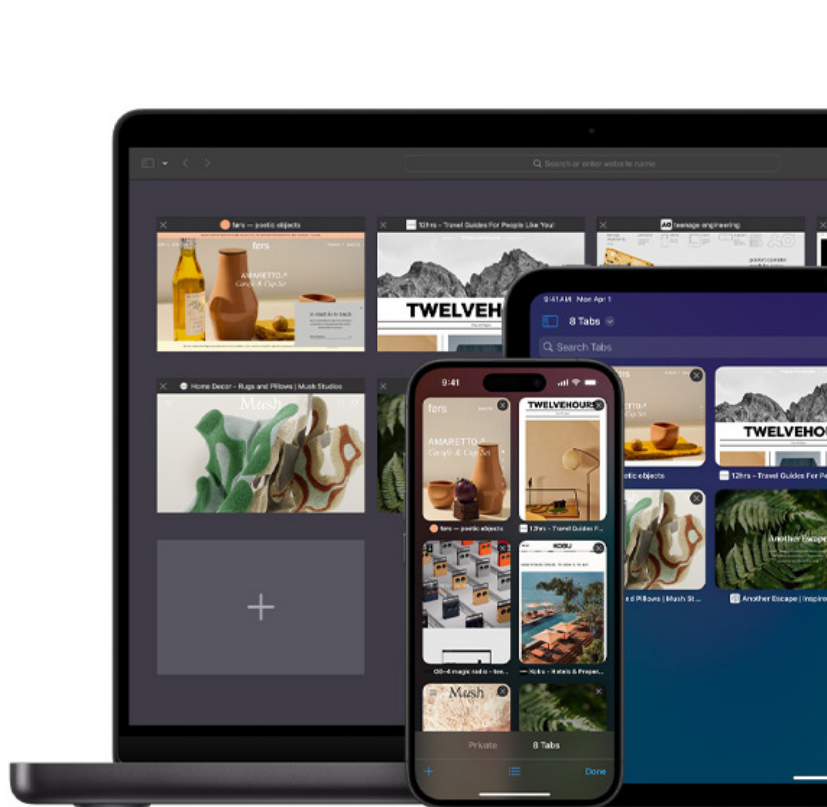
Věděli jste, že místo Safari jsme mohli mít Freedom nebo iBrowse? Freedom byl údajně název, který se líbil Stevu Jobsovi. Potom ale někoho napadl název Safari a to se všem zamlouvalo. Škoda, že se už asi nikdy nedozvíme, či nápad to byl.

Před rokem 2003 Apple neměl svůj vlastní webový prohlížeč. Počítače Mac byly nejprve dodávány s prohlížečem Netscape Navigator a poté, na základě dohody s Microsoftem, s Internet Explorerem pro Mac. Tato spolupráce trvala pět let, během nichž Microsoft vydal několik verzí svého prohlížeče pro operační systém macOS.

Situace se změnila 7. ledna 2003, kdy tehdejší generální ředitel Applu, Steve Jobs, oficiálně oznámil, že společnost vyvinula vlastní prohlížeč s názvem Safari. Ve stejný den byla vydána první veřejná betaverze.

V roce 2005 s příchodem Mac OS X 10.4 Tiger se Safari stalo jediným a výchozím prohlížečem dodávaným s operačním systémem. Safari se sice stalo synonymem pro Apple, ale společnost se v jednu chvíli pokusila o expanzi na další platformy. O dva roky později Apple vydal verze pro Windows XP a Vista.

Od příchodu iPhoneů se stává Safari dominantním a také jediným řešením zaměřeným na celkový ekosystém. Apple v tichosti ukončil podporu pro jiné platformy, mimo jiné i kvůli drtivému nástupu Chromu. Safari se dnes vyvíjí čistě pro jablčkové produkty, aktualizuje se v rámci celého systému a je jedním z mála řešení, které dokáže konkurovat právě výhodám Chromu.

TIPY

Pokud používáte Safari každý den, tak jistě víte, jakým pomocníkem jsou **OBĹÍBENÉ STRÁNKY**. To jsou stránky, které označíte a Safari vám je nabízí hned po startu aplikace. Takovýchto stránek můžete mít opravdu hodně. Vlastně ani nevím, jestli je nějaký limit. Já jich mám 24. Pokud byste si chtěli uložit nějakou stránku do oblíbených, tak stačí přes sdílení využít funkce **PŘIDAT DO OBĹÍBENÝCH**.

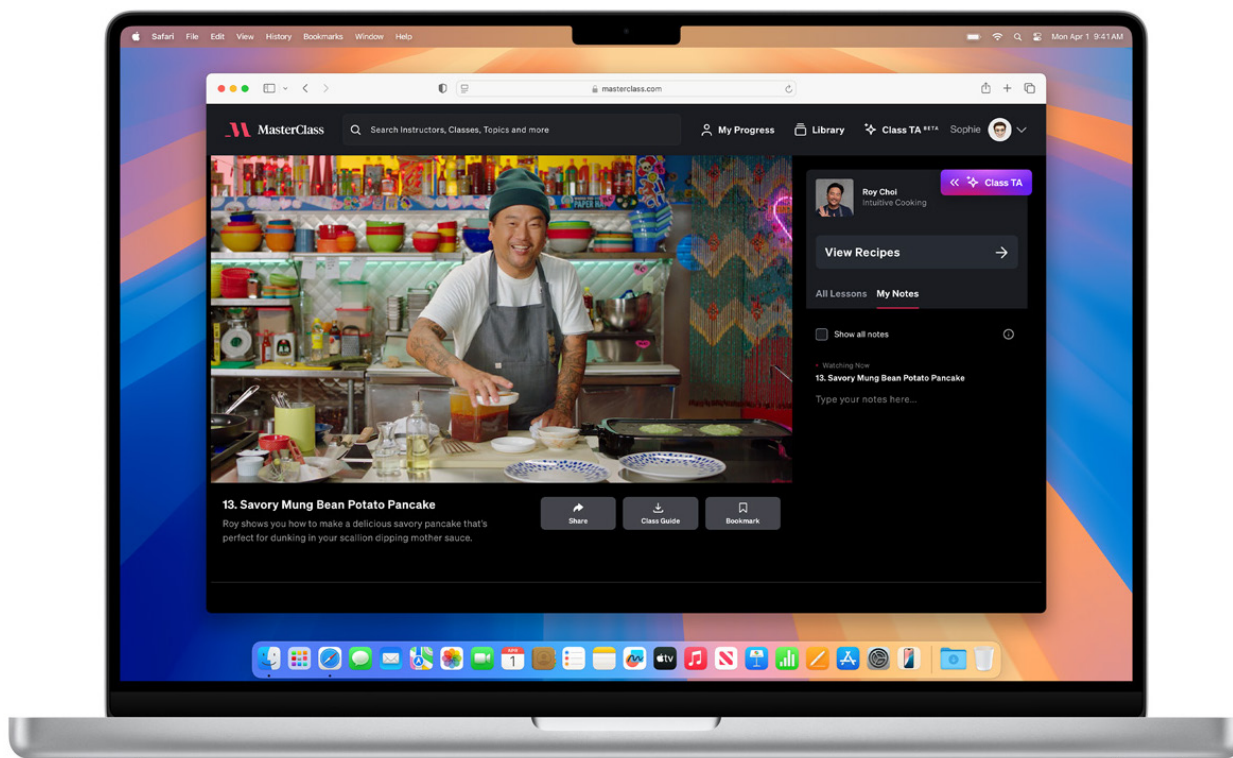
Věděli jste, že si takovou stránku můžete **PŘIDAT NA PRACOVNÍ PLOCHU**? Je to skvělý způsob, jak se rychle dostat na web. Nevýhodou je, že se vám stránka pokaždé otevře v novém okně, které budete případně ručně zavírat. Způsob, jak si stránku přidat na plochu, je podobný jako u oblíbených.

Rozčiluje vás, jak se stránka ptá na polohu, kameru nebo mikrofon? Pokud je v jedné z kategorií vždy kladná nebo záporná odpověď, tak si ji můžete přednastavit v Nastavení.

Nebaví vás zavírat panely ručně? Využít můžete jak **AUTOMATICKÉ ZAVÍRÁNÍ PANELŮ**, tak i rychlé zavírání přímo v aplikaci. Pokud jste na stránce a chcete rychle zavřít daný panel (nebo chcete zavřít všechny panely v jednom okamžiku), tak si najděte na obrazovce ikonu dvou překrývajících se čtverců a tuto ikonu přidržte. V menu, které se vám otevře, můžete jednoduše provést oba úkony. Pokud byste chtěli využít automatického zavírání panelů, tak jděte do **NASTAVENÍ** a najděte si záložku **SAFARI**. Tam uvidíte **ZAVÍRAT PANELY** a na výběr máte z **RUČNĚ**, **PO JEDNOM DNI**, **PO JEDNOM TÝDNU** a **PO JEDNOM MĚSÍCI**. To by se mohlo hodit převážně lidem, kteří nejsou až tak technicky zdatní a mají vždy otevřených několik desítek panelů, i když to ve skutečnosti nepotřebují.

S tím souvisí další můj tip. Pokud jste si zavřeli panel, ale chcete se na něj vrátit, tak můžete využít jednoduchého triku – menu **POSLEDNÍCH ZAVŘENÝCH PANELŮ**. To můžete vyvolat tak, že podržíte prst na **IKONĚ PLUS**. Díky tomuto rychlému přístupu nemusíte hledat **HISTORII PROHLÍŽEČE**.

Rozčiluje vás to, jak se vás každá stránka ptá na polohu, využití kamery nebo mikrofonu? Pokud je v jedné z kategorií vždy kladná nebo záporná odpověď, tak si ji můžete přednastavit v **NASTAVENÍ**. V záložce Safari najdete **NASTAVENÍ PRO WEBOVÉ STRÁNKY**. Tam si můžete nastavit, jestli chcete, aby

se zařízení pokaždé ptalo, automaticky funkci povolilo nebo ji vždy odmítlo.

Stává se vám, že narazíte na článek nebo stránku, ke které se chcete vrátit později? Využijte **SEZNAM ČETBY**. Stránku si do tohoto seznamu můžete přidat znovu přes ikonu sdílení. Získáte nejen seznam, ale i něco navíc. Pokud zvolíte **AUTOMATICKY UKLÁDAT ČETBU**, tak se ke článku nebo stránce budete moci dostat i v případě, že nebudete připojeni k internetu. Na výběr vám zařízení dá hned při prvním ukládání stránky na seznam nebo toto nastavení můžete najít v **NASTAVENÍ → SAFARI → AUTOMATICKY UKLÁDAT ČETBU**.

A v neposlední řadě bych se rozhodně podíval na **ÚPRAVY PLOCHY**. Troufnu si tvrdit, že většina uživatelů Safari neřeší nějakou pracovní plochu Safari. Prostě najdou okno pro zadání webové stránky, tu zadají a kliknou na modré pole pro potvrzení. Pokud ale chcete mít úvodní stránku přehlednější nebo s ní chcete pracovat, tak se rozhodně podívejte do úprav. Ty najdete na konci stránky, úplně dole.

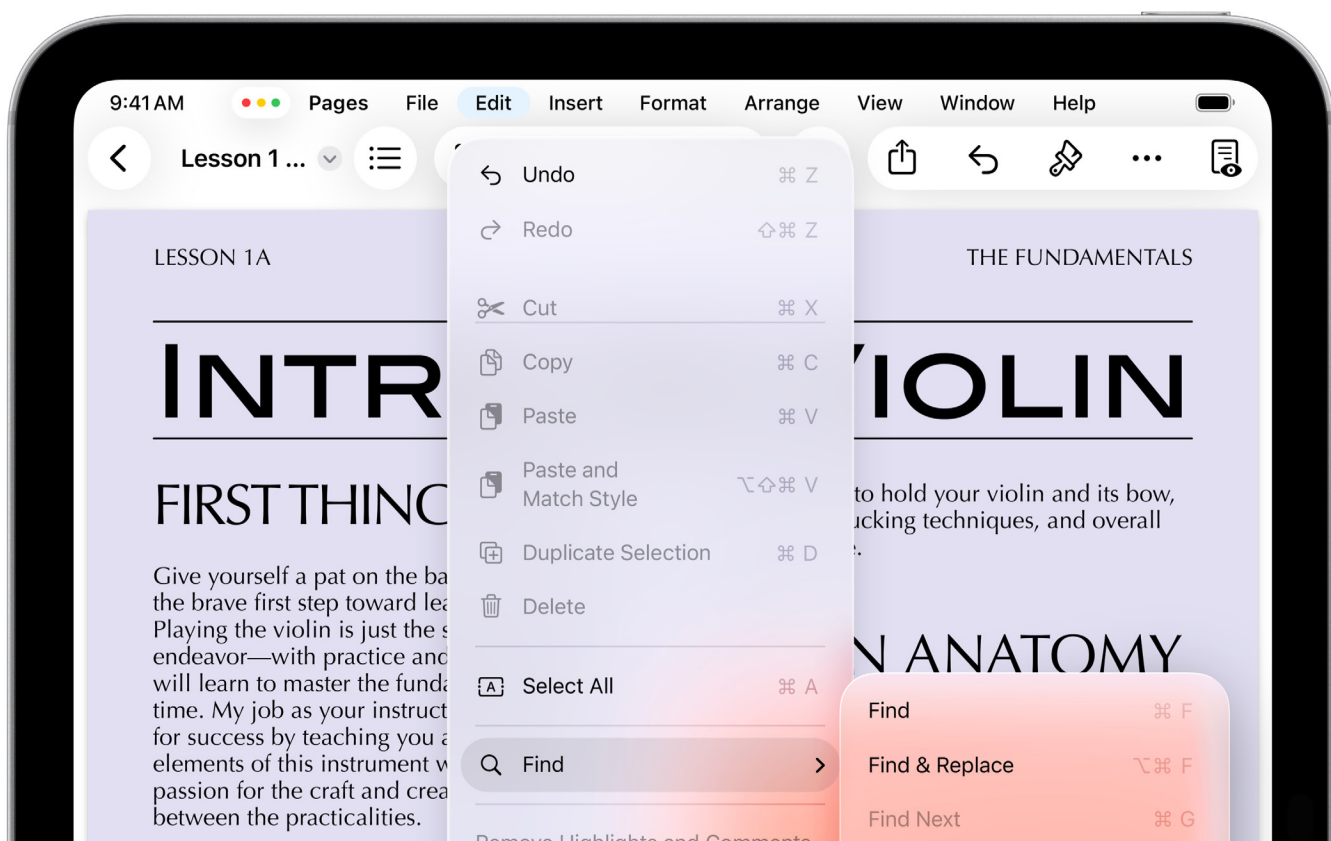
Jednak si můžete zvolit, jestli chcete úvodní stránku stejnou na všech zařízeních nebo ne. Můžete si vypnout kategorie, které nepotřebujete nebo nevyužíváte (například **ZPRÁVU O SOUKROMÍ** nebo **SEZNAM ČETBY**). Také si tam můžete nastavit, co chcete zobrazit v **NÁVRZÍCH**. A úplně na konci najdete **POZADÍ**. Na výběr máte několik obrázků přímo integrovaných do Safari, ale využít

Stává se vám, že narazíte na článek nebo stránku, ke které se chcete vrátit později? Využijte **Seznam četby**. Stránku si do tohoto seznamu můžete přidat.

můžete i vlastní fotografii. Díky těmto nastavením může být práce v Safari mnohem příjemnější.

A mým posledním tipem je **STAHOVÁNÍ**. To možná nevíte, ale můžete si vybrat, kam se soubor bude stahovat. Přednastavená je složka **STAHOVÁNÍ NA iCloudu**. Pokud ale chcete stahovat soubory přímo do zařízení nebo do jiné složky na iCloudu, tak stačí změnit nastavení v **NASTAVENÍ → SAFARI → OBECNÉ → STAHOVÁNÍ**. Zbytek je na vás.

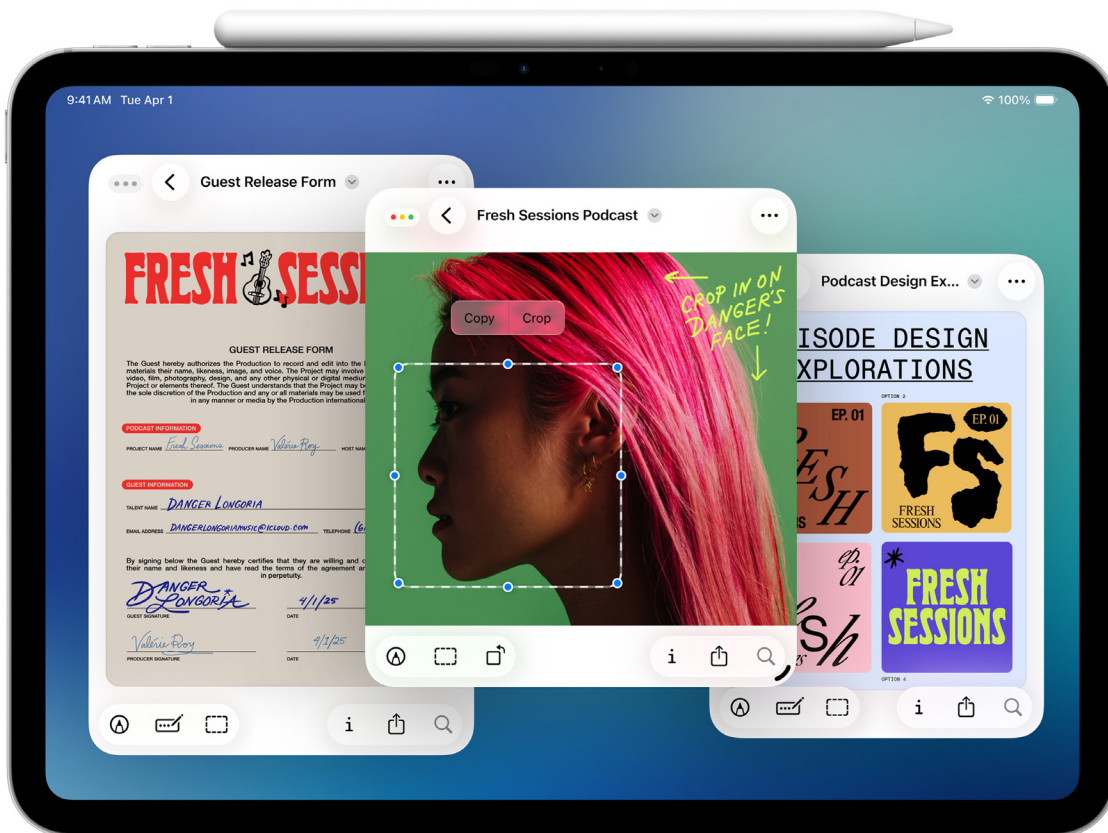
Zajímalo by mě, jaký je poměr mezi našimi čtenáři – kolik z vás používá Safari a kolik z vás nějaký jiný webový prohlížeč. Já jsem nikdy nepochopil, proč bych měl používat jiný než Safari, takže posledních skoro 10 let jsem věrný právě řešení od Applu. Pokud se chcete se mnou podělit o své preference, tak se podívejte na náš Instagram, kde můžete hlasovat!

Jak jsem si našel cestu ke Stage Manageru na iPadu

Magazín ■ Radim Kroulík

iPadOS 26 nabídne na podzim uživatelům výrazné změny, které se dotknou nejen vzhledu, ale i samotného ovládání iPadu. Já jsem si po instalaci veřejné betaverze našel cestu ke Stage Manageru.

Ještě před letošní WWDC jsem byl velkým odpůrcem tehdejší podoby Stage Manageru na iPadu. Základní myšlenka je podle mého názoru v pořádku a na iMacu používám tuto práci s aplikacemi od samotného začátku. Na iPadu byl ale problém v tom, že vám iPadOS neumožnil rozložit okna aplikací dle vašeho přání. Omezení v tom, jaký může být poměr stran a kde přesně se okno aplikace uchytlí, byl pro mě nepřekonatelný problém. I když budete mít 13" iPad, tak si při práci s více okny nemůžete dovolit rozházovat plochou obrazovku pro nevyužitý prostor. Vždy, když jsem viděl, že by okno mohlo být o něco větší a lépe umístěné, tak jsem okamžitě sahal po vypnutí Stage Manageru a pracoval jsem se systémem Split View a Slide Over.

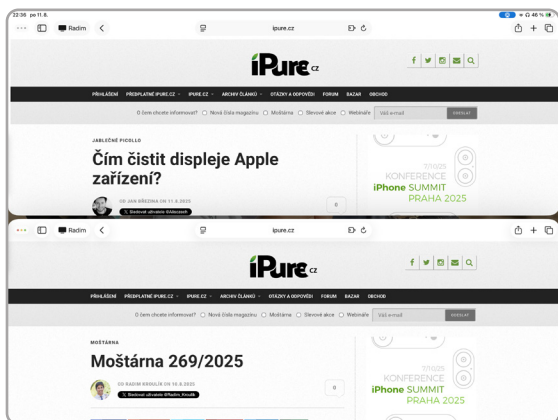
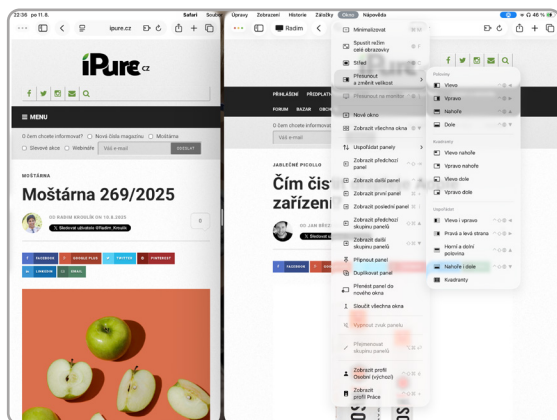
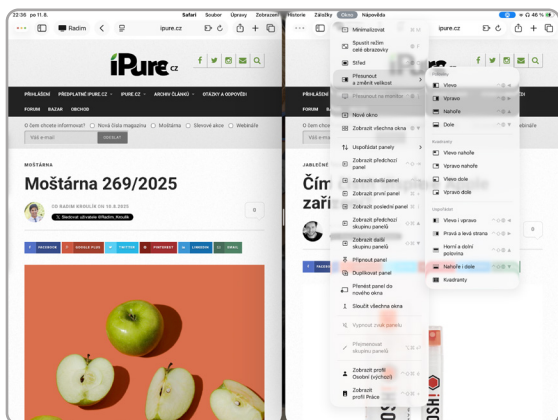
O tuto možnost v iPadOS 26 uživatelé přijdou a tak jsem se i já musel vydat novou cestou. Uživatelé mají tři možnosti, jak pracovat s multitaskingem. První možnost je multitasking úplně ignorovat a používat pouze jednu aplikaci přes celou obrazovku bez jakékoliv možnosti přidat další okno. Je to přímočaré a věřím, že pro řadu uživatelů může být tento jednoduchý způsob vyhovující. Druhou možností je Stage Manager, který byl v iPadu i v předchozích letech. Novinkou pak je třetí možnost, a tou je režim tzv. Aplikace v oknech.

Ať už se vydáte cestou Stage Manageru, nebo Aplikací v oknech, tak největší benefit v novém iPadOS je naprostá volnost v poměru stran oken a umístění. Dalším benefitem je počet oken, která máte současně otevřena. V minulosti nabízel Stage Manager pouze čtyři otevřená okna a při otevření dalšího se vám jedno z oken automaticky zavřelo. iPadOS 26 vám i ve Stage Manageru umožní mít oken otevřených více. Nevím přesně, jaké je maximum, ale po devíti otevřených oknech jsem přestal. S nadsázkou se dá říct, že iPad po 15 letech dostává to, na co jsou uživatelé Maců zvyklí.

AŽ MOC VELKÝ CHAOS

Apple na WWDC věnoval největší pozornost novému režimu Aplikací v oknech. Jako zvědavý uživatel jsem chtěl tuto novinku vyzkoušet, ale i po několika dnech jsem nebyl schopen si vybudovat workflow, které by mi v tomto režimu vyhovovalo. Stačilo, abych iPad chvíli používal a na obrazovce se začal tvořit chaos. S omezeným prostorem, který 13" iPad nabízí, jsem se v tom zkrátka poměrně rychle začal ztrácet, a systém za vás nic neuklízí ani netřídí.

V tom vidím velkou výhodu Stage Manageru. V podstatě nepřicházíte o žádnou funkcionality, kterou nabízí Aplikace v oknech, ale navíc vám systém pomáhá udržovat na obrazovce pořádek.

Jakmile zvětšíte okno přes Dock nebo scény, tak se tyto prvky automaticky schovají, a vy tak můžete naplno využívat maximální plochu displeje (toto automatické skrývání a zobrazování scén a Docku můžete v nastavení vypnout).

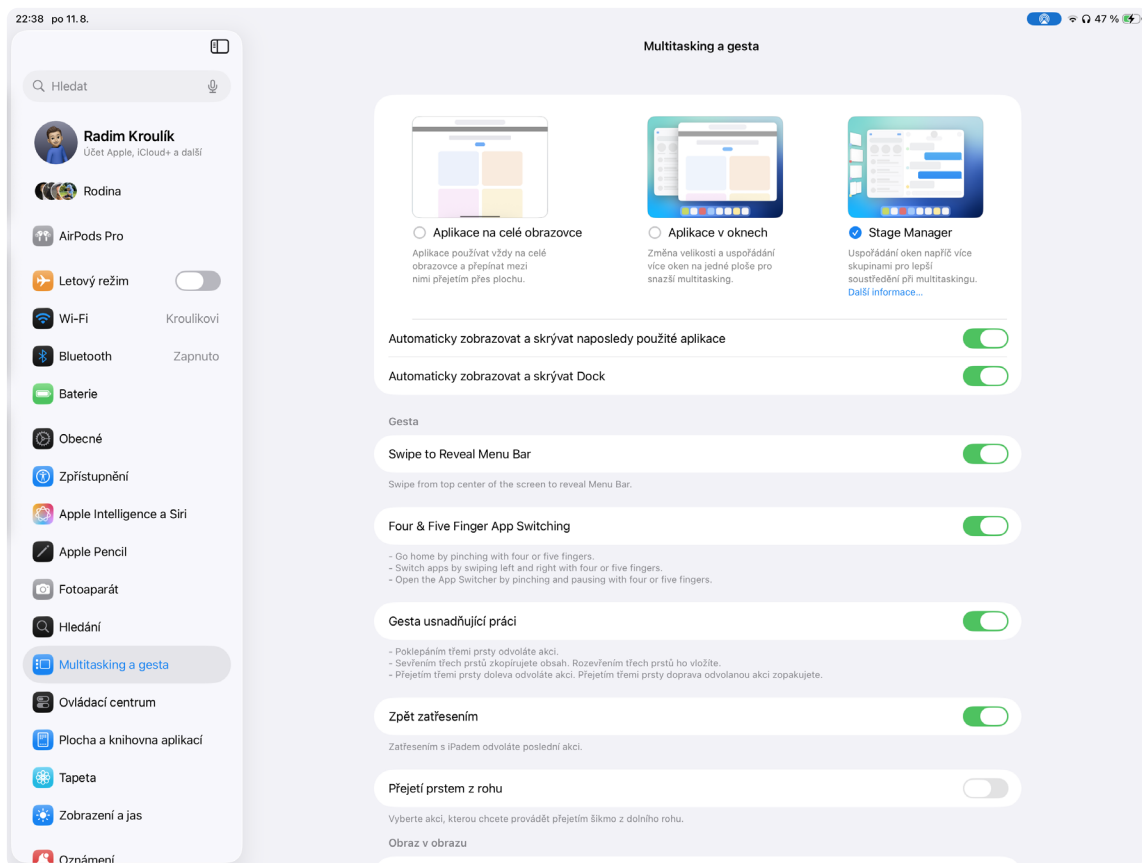
Co je velmi užitečné a chybí mi to na Macu, je možnost vytahování oken z Docku nebo ze Spotlightu. Na Macu po vytažení aplikace z Docku pouze danou aplikaci odstraníte z této sekce, ale nové okno takto neotevřete. Stejně tak při napsání názvu aplikace do Spotlight není možnost, jak rovnou vytáhnout okno aplikace do právě otevřené scény. Tato krkolomnost na Macu mi vadí a nechápu, proč to není stejné jako na iPadu.

KLÁVESOVÉ ZKRATKY

Novinkou, aspoň myslím a při testování na iPadu Pro z roku 2020 s iPadOS 18 mi to nefungovalo, jsou klávesové zkratky, pomocí kterých můžete rychle spravovat umístění oken. Hlavní klávesou pro úpravu oken je klávesa **FN**, která se nachází vlevo vedle **CONTROL**. Na iPadu má tato klávesa pouze symbol zeměkoule, ale pro další vysvětlování se budu držet názvu **FN**. Asi nejlépeji na zapamatování je režim celé obrazovky, který aktivujete pomocí **FN + F**. V takovém případě se okno roztáhne na celou obrazovku, a pokud jste měli otevřených

více oken, tak nově zvětšené okno na celou obrazovku se osamostatní do nové scény a zbývající okna zůstanou stále pohromadě ve své scéně. Pokud chcete dát okno do popředí, ale nechcete ho vytrhávat z vytvořené scény ani měnit velikost okna, tak stačí dát **FN + CONTROL + C**, a okno se přesune do popředí a na střed obrazovky, zatímco ostatní okna zůstanou tam, kde byla. Jestli máte pocit, že nemáte šanci si zkratky zapamatovat, tak všechny možnosti najdete v horním menu baru v sekci **OKNO**.

Zkratky jsou šikovné na úpravu až dvou oken. Zkratka **FN + SHIFT + CONTROL + ŠIPKA VLEVO/VPRAVO** vezme dvě okna a vyplní obrazovku na dvě poloviny tak jak jsme byli zvyklí u Split View. Poměr těchto dvou oken konečně můžeme libovolně upravovat. Pokud místo šipky do stran dáte šipku nahoru nebo dolů, tak se okna rozpůlí na horní a spodní část obrazovky. Kontrolu nad tím, jaké okno půjde kam, máte podle toho, jaké okno je aktivní, což poznáte podle barevného semaforu (ostatní okna mají semafor šedivý). Takto označené okno se umístí na stranu, kterou zvolíte. Pokud chcete pracovat pouze s jedním oknem a ostatní nechat být, tak na to je klávesová zkratka **FN + CONTROL + ŠIPKA**. Takto můžete okno upravit na velikost poloviny displeje do všech čtyř stran podle zvolené šipky. Momentálně neexistuje klávesová zkratka, nebo

alespoň není uvedena v menu bar, která by pracovala se třemi nebo více okny. Přes menu bar můžete zvolit variantu kvadrantu, ale není k této možnosti přiřazena žádná zkratka. To ovšem neznamená, že by tři nebo čtyři okna nešla rychle uspořádat. Stačí kliknout na semafor a podržet prst na zeleném tlačítku. Zde dostanete možnost vyplnit a uspořádat plochu včetně možností tří sloupců nebo čtyř kvadrantů.

Poslední možností, kterou tu zmíním, je práce se scénami v levé části obrazovky, která je nyní bohužel poměrně omezená. Jednou z možností je spojení dvou scén dohromady, pokud obě scén mají otevřené jedno okno. Pokud podržíte prst na jedné scéně a přetáhnete ji na miniaturu druhé scéně a počkáte, tak se otevře tato druhá scéna, a vy tak můžete rychle dostat obě okna na jednu scénu. Pokud byste chtěli přetahovat ze scén, kde již máte více oken, tak tímto způsobem můžete vytáhnout do jiné scéně pouze jedno okno. Naštěstí máte kontrolu nad tím, které okno chcete přetáhnout. Podobným způsobem můžete z nabídky scén rozdělovat okna do samostatných scén. Jestliže máte ve scéně například okno Safari a Pages a chcete tato okna osamostatnit, tak pomocí gest v levé části obrazovky můžete scénu rozdělit a následně tak budete mít samostatnou scénu se Safari a samostatnou scénu s Pages.

MÍSTO PRO ZLEPŠENÍ

Stage Manager konečně dává na iPadu smysl, což ovšem neznamená, že by zde nebyl prostor pro zlepšení. Řekl bych, že by v nastavení mohlo být více možností než pouze volba automatického zobrazování a skrývání Docku a scén. Líbilo by se mi, kdybych měl možnost mít kontrolu i nad tím, v jakém pořadí se budou scénы řadit v levé části obrazovky. Velmi často se mi stává, že chci přepnout na scénu, ale jelikož jsem mezitím měl otevřené jiné scénы, tak mnou chtěná scéna z nabídky zmizela a nemám k ní rychlý přístup. Něco jako možnost připnutí scénы či možnost označit scénu jako důležitou a tudíž ji nechávat po ruce na úkor jiných aplikací.

Nečekal bych, že to řeknu, ale Stage Manager na iPad je podle mě nyní lepší než na Macu. Když se podaří přidat klávesové zkratky pro uspořádání tří a čtyř oken, tak nebude téměř co vytýkat. V takovém případě pomocí drag & drop naházíte na plochu požadované aplikace, použijete klávesovou zkratku a můžete vesele pracovat. Takto to zatím funguje s dvěma okny a je fajn, že při takové volbě dostanete automaticky možnost pomocí táhla upravovat poměr stran oken. Úplně samostatnou kapitolou je pak práce s připojením externí obrazovky, ale to momentálně není něco, co bych používal.

Dilema s monitory od Applu

Magazín ■ Andrej Sinu

Apple má pověst výrobce špičkového hardwaru, který kombinuje výkon, design a dlouhou životnost. Když ale dojde na externí monitory, situace je trochu jiná. V současné nabídce má Apple pouze Studio Display za více než 40 tisíc korun a Pro Display XDR za zhruba čtyřnásobek této částky. A to je problém, ne každý uživatel potřebuje, nebo si může dovolit, monitor za cenu notebooku.

Pro lidi, kteří chtějí pracovat v ekosystému Applu na velké obrazovce, tak často vyvstává otázka: „Mám si pořídit iMac a třeba ho doplnit iPadem, nebo raději sáhnout po Macu (Mac mini, Mac Studio, MacBook Pro) a k němu přikoupit monitor, třeba rovnou Apple Studio Display?“ Podívejme se na obě možnosti.

PROČ APPLE NENABÍZÍ LEVNĚJŠÍ MONITOR

Historicky měl Apple v nabídce více monitorů, například Thunderbolt Display nebo spolupráci s LG na řadě UltraFine, která cílila na uživatele Maců a nabízela rozumnější cenu než Studio Display. Dnes ale v nabídce najdeme jen prémiové modely. Důvody jsou pravděpodobně tři:

- Prémiové zaměření. Apple nechce dělat kompromisy a míří na segment zákazníků, kteří zaplatí za kvalitu.
- Marže. Příslušenství s vysokou marží je pro Apple strategické, a levnější monitor by tuto marži snížil.
- Jednoduché portfolio. Méně modelů znamená jednodušší logistiku a marketing. Problém? Pro uživatele, kteří chtějí vstoupit do světa velkých obrazovek od Applu, to znamená vysokou vstupní cenu.

APPLE PRO DISPLAY XDR – EXTRÉMNÍ KVALITA ZA EXTRÉMNÍ CENU

Na opačném konci nabídky Applu stojí Pro Display XDR, monitor určený pro profesionály, kteří pracují s barvami na té nejvyšší úrovni, filmaře, fotografy a grafiky. Nabízí 6K rozlišení, extrémní jas až 1600 nitů, kontrastní poměr 1 000 000:1 a přesné podání barev včetně plného pokrytí P3. Je to skutečně špička mezi monitory, ale jeho cena začíná na 140 tisících korun. Pro běžného uživatele je to naprosto mimo realitu, Pro Display XDR je spíš technologická výkladní skříň Applu než produkt, který by měl oslovit širší publikum. A právě tento obrovský cenový rozdíl mezi nejdostupnějším Studio Displayem a XDR ukazuje, jak Applu chybí střední cesta.

APPLE STUDIO DISPLAY – KVALITA I JEDNODUCHOST, ALE ZA CENU

Apple Studio Display je aktuálně jediný „běžně“ prodávaný monitor Applu. Nabízí 27palcový 5K Retina panel s jasnou 600 nitů, širokým barevným gamutem P3 a podporou True Tone pro automatické přizpůsobení teploty barev okolnímu světlu. Z hlediska designu působí jako samostatná verze displeje z 27" iMacu, minimalistický, s tenkými rámečky a perfektním zpracováním. Nevýhodou je ale cena: základní verze začíná kolem 43 tisíc korun, a pokud

chcete nastavitelný stojan s výškovým posuvem, připravte si dalších několik tisíc navíc. Pro uživatele, kteří hledají „jen“ kvalitní externí monitor, tak Studio Display představuje investici, kterou si musí pečlivě rozmyslet.

IPAD JAKO DRUHÝ DISPLEJ DÍKY SIDECAR

Funkce Sidecar, kterou Apple představil v macOS Catalina, umožňuje bezdrátově (nebo přes kabel) proměnit iPad v plnohodnotný druhý displej pro Mac. Výhoda je v tom, že zůstává zachována dotyková vrstva a podpora Apple Pencilu, takže například při práci v grafických aplikacích můžete na iPadu provádět přesné úpravy, zatímco hlavní práce probíhá na velkém displeji iMacu. Sidecar navíc integruje funkce jako přenos nástrojových lišt z Macu na iPad, čímž uvolní hlavní pracovní plochu. Pro kreativní profesionály je to levnější alternativa k samostatným kreslicím tabletům, pro běžné uživatele zase jednoduchý způsob, jak získat více prostoru pro multitasking.

VARIANTA 1: IMAC + IPAD

iMac je klasika, vše v jednom. Nabízí krásný displej Retina, tichý chod a minimalistický design. Když

k tomu přidáte iPad, můžete získat druhou obrazovku díky funkci Sidecar nebo ho použít na poznámky, kreslení a práci na cestách.

VÝHODY:

- Integrovaný displej Retina 4,5K (u 24" modelu) je ostrý, barevně přesný a dobře integrovaný s macOS.
- Jednoduchost, žádné řešení kabeláže, vše je v jednom zařízení.
- Sidecar, iPad jako druhý displej bez složitého nastavování.
- Ekosystém, iPad poslouží i samostatně pro psaní poznámek, kreslení, konzumaci obsahu.

NEVÝHODY:

- Menší variabilita, jste omezeni velikostí a typem displeje, který Apple zvolil.
- Upgrade, když zastará výkon, musíte měnit celý iMac.
- Cena, kombinace iMacu a iPadu není levná, zvláště pokud chcete lepší konfigurace.

VARIANTA 2: DRAŽŠÍ MAC + MONITOR

Tady je možností víc: Mac mini, Mac Studio, nebo MacBook Pro. K nim připojíte monitor podle svého rozpočtu a potřeb. Může to být Apple Studio Display,

ale také kvalitní monitor Dell, LG, EIZO nebo od jiných značek.

VÝHODY:

- Flexibilita – můžete si vybrat monitor podle ceny, velikosti a parametrů.
- Snadný upgrade: když zastará počítač, monitor zůstane a kupujete jen nový Mac.
- Přenositelnost – s MacBookem máte mobilitu, s Mac mini zase nízkou cenu a malé rozměry.
- Studio Display – dostanete kvalitu, která se blíží iMacu, ale s větší svobodou konfigurace.

NEVÝHODY:

- Cena u Apple – Studio Display je drahý, takže se můžete dostat na podobnou částku jako u iMacu.
- Kompatibilita barev a ostrosti – levnější monitory mohou mít horší zobrazení textu kvůli odlišnému způsobu renderování v macOS.
- Více kabelů a komponent – nemusí působit tak minimalisticky jako iMac.

CO JE LEPŠÍ VOLBA?

Pokud chcete jednoduchost, krásný displej a druhou obrazovku v podobě iPadu, potom iMac + iPad je velmi pohodlné řešení. Hodí se těm, kteří chtějí čistý pracovní stůl a ocení, že jim Apple dodá vše v jednom balíčku.

Pokud chcete variabilitu, možnost budoucího upgrade a širší výběr velikostí displejů, je lepší jít cestou Mac + monitor. Zvláště pokud vám nevadí sáhnout po monitoru od jiné značky a ušetřit desítky tisíc.

MACBOOK NA CESTÁCH

Pro digitální nomády, časté cestovatele nebo ty, kdo pracují střídavě z domova, kanceláře a kávyren, má MacBook obrovskou výhodu, kombinuje vysoký výkon s mobilitou. Když cestuji, беру si s sebou pouze MacBook, protože mi poskytuje kompletní pracovní prostředí v jednom zařízení. Na cestách nepotřebuji velký monitor ani složitou kabeláž, a přesto můžu pracovat efektivně. Po návratu domů nebo do kanceláře ho jednoduše připojím k externímu monitoru a mám plnohodnotné stolní řešení. Takhle flexibilita je něco, co iMac nabídnout neumí. Pokud ho chcete používat mimo domov, musíte přenášet celý počítač, což je nereálné.

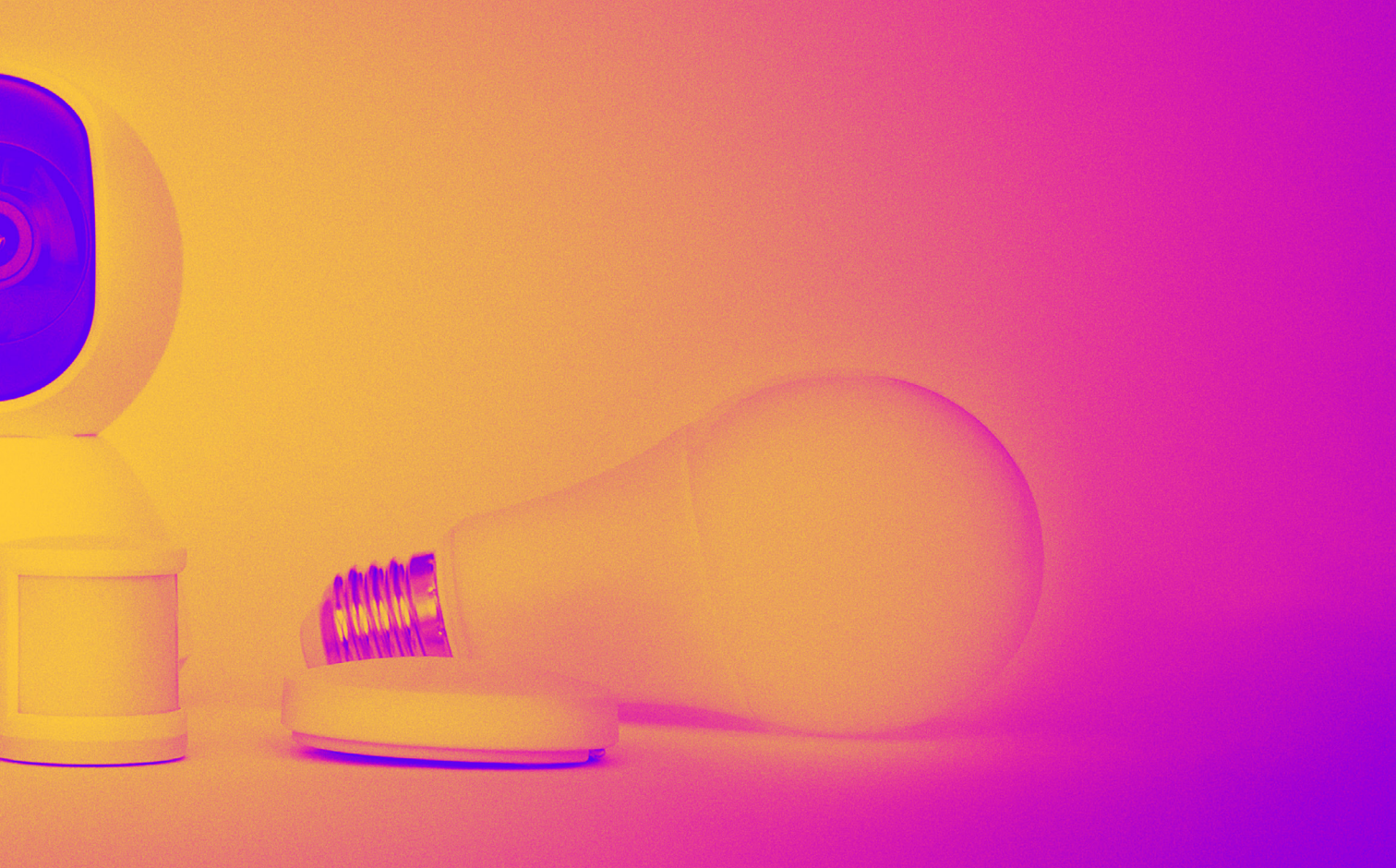
Apple by měl nabídnout dostupnější monitor, třeba v ceně kolem 20 tisíc korun, aby uživatelé Maců nemuseli volit mezi levnými monitory s kompromisy a prémiovým Studio Displayem. Do té doby si každý musí vybrat strategii podle svých priorit. Chcete jednoduchost a krásný balíček od Apple? Sáhněte po iMacu a iPadu. Potřebujete flexibilitu a možnost časem obměnit jen část sestavy? Pořiďte Mac a monitor podle svých představ.

Přes 100 chytrých zařízení pod jednou střechou

Rozhovor ■ Michal Kolařík

Dnes se pobavíme s kolegou Radkem Paulim, který je stejně jako naši čtenáři nadšencem do všeho od Applu, ale co je celkem zajímavé, má opravdu velkou zkušenost s chytrými zařízeními a Domácností. Proto jsme si pro vás dnes připravili rozhovor o tom, jaká úskalí, „duhy i neduhy“ představuje domov poskládaný na větším množství chytrých zařízení. Věřím, že tyto zkušenosti mohou pomoci spoustě jablíčkářů, ale také mohou rozvířit debatu, jaké chytré doplňky jsou v domácnosti opravdu užitečné.

Radku, moc děkuji, že sis našel čas podělit se o své zkušenosti s Apple HomeKit. Několikrát jsme se bavili, že máš doma propojeno přes 100 zařízení v rámci této platformy, což je opravdu fascinující počet!

Co tě přimělo začít budovat tak rozsáhlou chytrou domácnost?

Možná trochu nezvykle tato celá oblast začala u dětí. Pravidelně, když odcházely do školy, tak nechávaly rozsvícené světlo na schodišti. Byly to klasické bodovky na závit E14, které poměrně dost hřály, a když jsem jednoho dne došel domů a objímky byly natavené, začal jsem vymýšlet jakou cestou se vydat, abychom nevyhořeli a používání bylo pohodlné.

Hlavní dva směry, kterými je možné se vydat v kombinaci s HomeKit, je Philips Hue anebo Ikea Smart. Zkusil jsem oba směry, měl jsem chvíli 3 světla Hue, ale pak převážila racionalita a ekonomie, protože řešení Hue je třikrát dražší, než IKEA a jediné navíc jsem vnímal, že Hue dokáže tančit na hudbu a zvukové podněty, což bylo mimo mou prioritizaci, rozhodl jsem a začal vstupovat do světa IKEA.

Jaký byl první produkt Apple HomeKit, který sis pořídil, a jak tě ovlivnil při dalším rozšiřování?

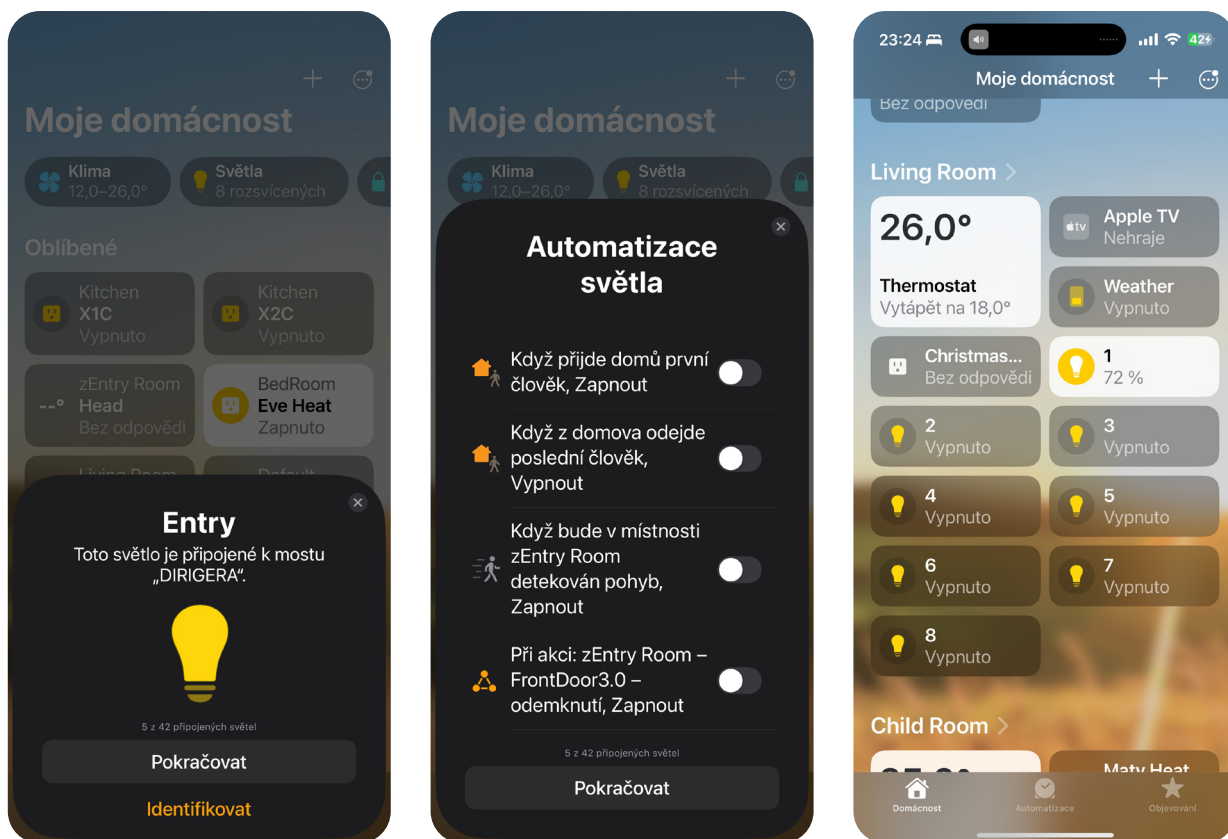
První pořizování byla světla do společných prostor, tedy potřebné schodiště a vstupní hala do patra

společně s pohybovými senzory. Vtipná situace nastala, když jsem ženě předvedl, že teď už může kdykoli vidět rozsvícení světel a může je ovládat na dálku hlasem (Hey Siri, turn off all lights), tak mi řekla, že to vůbec, že si přeje vstát a dojít si k vypínači. Tak jsem vydal cestou, že sice domácnost postupně začala být ovládána hlasem, ale všude jsem dával také ovladače na světla, aby si žena mohla přijít k ovladači a světlo vypnout.

Světla jsem postupně rozšiřoval do všech místností. Začal jsem schodištěm a horní chodbou, pak obývací. Tam to bylo velmi příjemné, protože tam máme 8 bodovek s patičí GU10, které šly nastavit na různé režimy. Tedy když člověk chtěl na gauči tmu a světlo u TV (vytvořil jsem první automatizaci „TV lights“, kdy se rozsvítila světla u televize, aby se vytvořila příjemná atmosféra na koukání), tak stačilo jen říct, a mohli jsme koukat.

Naproti tomu, když jsme chtěli hrát stolní hru uprostřed obývacího, rozsvítil jsem světla 4 a 5 a uprostřed bylo příjemné osvětlení na hraní („Play Ground on“).

Pořizoval jsem světla cca 6 měsíců, kdy jsem každý měsíc investoval 5 000 Kč a dělal postupně všechny místnosti. Aktuálně jsem ve stavu, kdy když přicházím domů, otevřu automatizovaně bránu, automaticky se mi odemknou telefonem dveře, začne se rozsvěcovat pohybem postupně nad vchodem, v dolní místnosti, dolní hale, schodišti,

horní chodbě, koupelně, tedy když přicházím domů, nemusím se dotknout žádného vypínače až nahoru do koupelny a rovnou si umývám ruce. To bylo praktické hlavně v době covidu, kdy člověk věděl, že se nikde nemusí dotýkat.

Kolik různých značek nebo typů zařízení dnes v rámci Home používáš?

Momentálně sdružuji světy:

- IKEA,
- Nuki (zámkové na dveřích a brána),
- Brány Tuya, vypínače světel a zásuvky – Tuya je záloha pro brány a není certifikovaná pro Apple HomeKit (to řeším přes Raspberry Pi 4 s instalovaným Home Bridge, který dokáže převést tato zařízení do HomeKit),
- Vypínače světel eWelink, která jsem nemohl převést na IKEA – GX53, která IKEA neumí ve smart provedení (eWeLink je stejná situace

jako s Tuya a HB) a chytré zásuvky s měřením teploty a spotřeby a jejich programování a automatizace,

- Chytré zásuvky Eve s měřením spotřeby a zapínáním tiskáren,
- 3D tiskárny Průša (přes HomeBridge mi říkají aktuální situaci teploty a stavy tisku),
- 3D tiskárny Bambulab (api přes HomeAssistant umožňují zobrazovat informace o stavu),
- Měření spotřeby domu Shelly v rozváděči přes cívky 3 fází,
- Kamery EUFY okolo domu a doma security,
- Chytré hlavice Netatmo na topení a ovládání kotle,
- Xiaomi (vysavače, koloběžky, čističky vzduchu, ale Xiaomi domácnost je pro mě v tuto chvíli vyřešena tak dostatečně, že ji nemám potřebu integrovat do HomeKit, ačkoli pluginy na ni do HB existují a fungují dobře),

Světa IKEA jsou na mém seznamu v top využívanosti, protože nám přináší dennodenní využívání a automatizované osvětlování prostor, kam člověk vstupuje.

- Kotel a přidružené senzory ViCare (jejich rozhraní je dostačující, kotel má druhý okruh ovládání, který je řešen přes termostat Netatmo a chytré hlavice ve všech místnostech, tak ovládám kotel nativní aplikací i přes Netatmo).

Máš propojenou celou domácnost, nebo některé pokoje zůstaly „tradiční“?

V podstatě jediná světla, která mám stranou, jsou světla ve sklepech a v garáži. Investice do automatizace tam nedávala úplně smysl vzhledem k využitelnosti prostor. Navíc v garáži mi přisvětluje otevírač brány. Také automatické světlo venku na osvětlení příchodu domů ponechávám mimo, protože je spolehlivé tak, jak je nakonfigurováno.

Které zařízení je pro tebe nepostradatelné a proč?

Světla IKEA jsou na mém seznamu v top využitelnosti, protože nám přinášejí dennodenní využívání a automatizované osvětlování prostor, kam člověk vstupuje. Také zámky Nuki a otevírání na otisk prstu je v permanentním používání.

Existuje nějaké zařízení, které tě příjemně překvapilo svými funkcemi?

Tady bych moc rád zmínil zámky Nuki. Ta spolehlivost, šíře nastavení, aktualizace, to, jak se

rakouští programátoři zamýšlejí nad použitelností a možnostmi nastavení, je až fascinující. Udělali nejen ovládání zámků, která je přes jejich aplikaci a i přes HomeKit, tedy pohodlnost pro uživatele jak si přeje systém používat. Ale také Nuki Opener, který jsem zkombinoval se stávajícím systémem URMET, kterým jsme měli doma rozvedený interkom a ovládání bzučáku brány. Tady jsem připojil Opener a integroval otevírání brány do světa HomeKit přes HomeBridge. Nutno podotknout, že nestačí jen říci „Hey Siri, open the gate,“ protože je to security událost a Apple Home vyžaduje ověření (nejdříve otiskem prstu, nyní FaceID), což je příjemné ujištění v případě situace ztráty telefonu. Nuki je v tomto ohledu nekompromisní a mám z jeho užívání pocit bezpečí.

Další skvělá vlastnost světel IKEA je jejich konfigurovatelnost podle denní doby. Každé ráno mě hitnulo světlo v kuchyni po vstávání na snídani, dokud to byly klasické žárovky a vypínače. Nyní je velice příjemné si nastavit minimální osvětlení s barvou denního svitu (4500 Kelvinů) a očím dopřát pozvolný start místo plného svitu. Obdobná situace je i v noci, když si jde člověk odskočit a světla se rozsvěcují na minimální svit.

Žena si přála mít správné světlo, když se maluje, tak když vstává, má nakonfigurováno v koupelně

denní světlo (4500 K) naplno a může se v klidu namalovat tak, jak na ni potom bude přes den dopadat denní svit. V tu dobu do koupelny nechodím, je to fakt palba na oči a obdivuji ji, že jí to nevadí. Navečer jsou všechna světla nakonfigurována tak, že po západu slunce změní teplotu na světlo svíčky (2300 K), tedy eliminujeme dopad studeného bílého světla (6500 K), které potlačuje spánek, a hezky se nám tak po svícení na 2300 Kelvinů usíná.

Naopak, je některé zařízení, se kterým jsi byl nespokojený?

Vyzkoušel jsem hodně zámek (pokud si dobře vzpomínám 6 značek), než jsem zakotvil u Nuki. Danalock mě vyloženě zklamal. Žádná konfigurace o kolik otáček se mi otočí, žádná nativní integrace, uživatelské rozhraní rozpačité. Na tomto poli jsem ho vnímal jako lídra, ale hodně mě překvapil, dostal šanci týdenního používání a opustil jsem ho.

Nuki mi připadá nekompromisní v tom, jak vychází uživateli vstříc. Od začátku se vydali cestou certifikace HomeKit, nakonec to byla jasná volba a jsem za ni rád každý den.

Jaká je tvoje zkušenost s nastavováním a párováním nových zařízení – je to intuitivní, nebo sis užil nějaké komplikace?

Prvotní nastavení je vždy alchymie a zkoušení. Také, než si člověk nastaví scény, které mu vyhovují, je to náročné. Ale výsledek za to rozhodně stojí. Certifikovaná zařízení jsou jednoduchá a rychlá. Vyložené komplikace jsou pak jen s necertifikovanými zařízeními, která je potřeba instalovat přes HomeBridge anebo HomeAssistant. Tam je dobré znát trochu základy programování, ačkoli v dnešní době ChatGPT, které je schopno scriptovat, by nastavení bylo asi snazší. Ale v roce 2017, kdy jsem s chytrou domácností začínal, byl největší kamarád stackoverflow a GitHub.

Komplikací pro mé děti bylo Nuki. V podstatě od jejich útlých let odemykaly domov kódovými klávesnicemi anebo iPhony a později otisky prstu na klávesnicích. Tak jednoho dne přišel čas, kdy jsem se rozhodl je naučit odemknout klíčem. A trvalo to celkem dlouhou dobu, než pochopily princip odemknutí, že se musí odemknout od zámku. Dodnes jsou schopné si splést směr odemknutí, ale počítám, že ve své době toto nebudou úplně potřebovat.

Které automatizace nebo scény používáš nejčastěji?

Automatizovaná světla IKEA při příchodu, večerním režimu a při ranním vstávání. Mám nastavena některá světla na rozsvícení při východu slunce,

a tak můžu monitorovat, kdy slunce vychází. Nuki pro ověření zamčení anebo odemčení a zamčení. Tuya pro otevření branky na vchod domů.

Změnilo nějak používání HomeKitu tvoje každodenní návyky?

Nemusím sahat na žádné vypínače. To je hodně pohodlné. A potřebné, když má člověk plné ruce anebo špinavé po práci venku okolo domu. Prochází rovnou do koupelny na umytí rukou bez dotyku a intoxikace čehokoli doma. Také byla vždy vtipná situace před pořízením zámku NUKI, kdy se mě žena v ložnici před usnutím zeptala nevinnou otázkou: „Zamknuls...?“ Pamatujete si vždy, jestli jste zamknuli? Rošťácký automatismus se mi ne vždy ukládá do paměti.

Tak já musel vstát z postele, z podkrovní ložnice sejít do obývacího, po schodech do spodní haly, vstupní místnosti a zjistit, jestli je zamknuto. Když nebylo, dobrý, cesta nebyla zbytečná. Když bylo zamknuto, člověk celou cestu nahoru přemýšlel jak si tuto cestu nějak ušetřit a snažil se neoskřípat si zuby.

Jak rychle a spolehlivě všechno funguje – narázils někdy na výpadky nebo zpoždění?

Zažil jsem asi 2 měsíční výpadek služeb IKEA. To byl očistec. Přepárování všech 99 světel, zásuvek, senzorů a ovladačů doma, to je operace asi

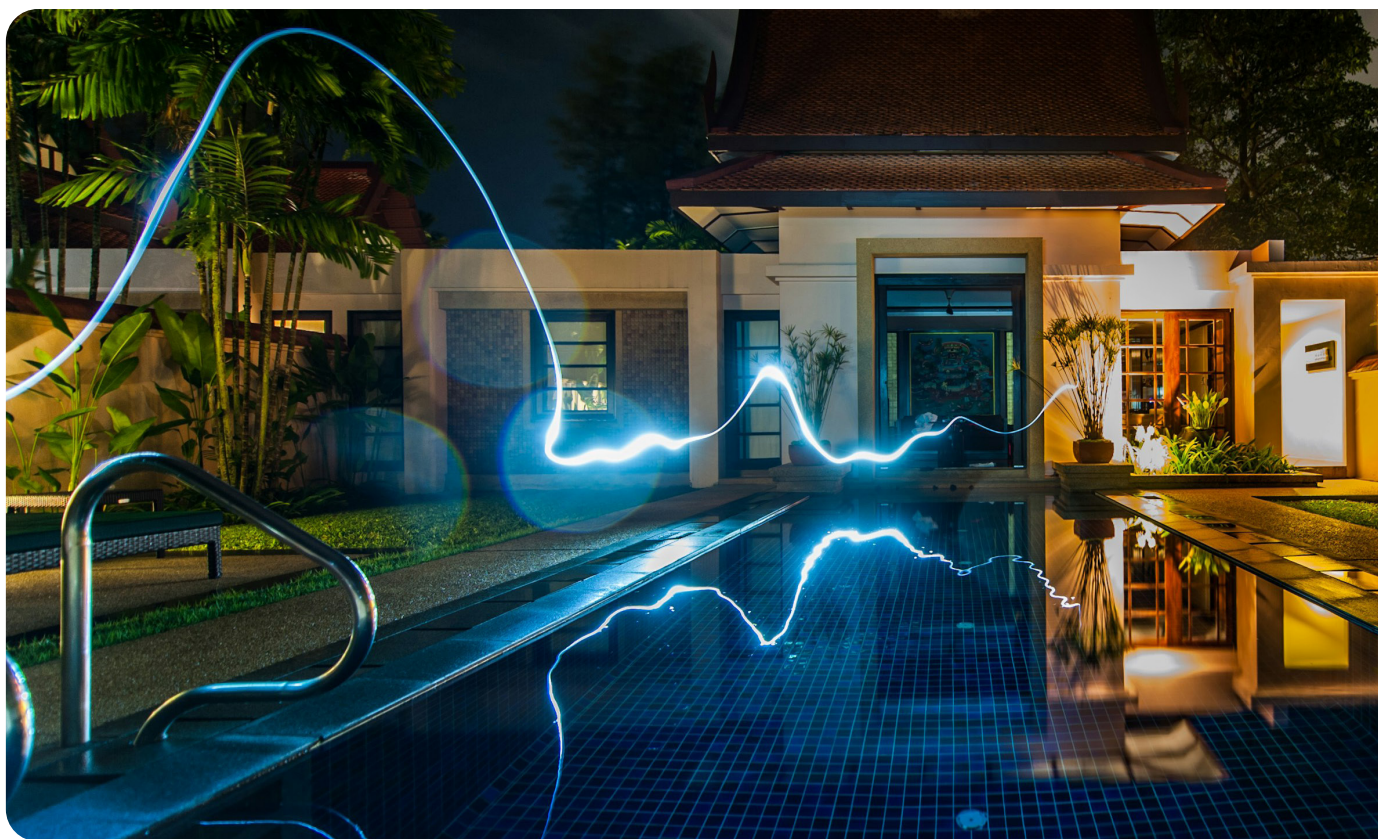
na 6 hodin. Dělal jsem to 2 dny po 3 hodinách anebo s pomocí syna. Takto jsem to iteroval třikrát a v tu chvíli jsem část světel přemigroval do Home Assistanta (HA je druhá varianta k Home Bridge běžící na dalším Raspberry PI 4, společně s modulem ZigBee, který dokáže ovládat tyto žárovky).

HomeAssistant je ve zkratce pokračovatel HomeBridge. Nabízí více možností, programování vlastních scénářů, pro mě je příjemné rozšíření, je možné ho spustit na domácím tabletu zastavěném na zdi v rámečku, kde jsou sdruženy všechny informace, stavy a statusy, integrovat teploty z chytrých teploměrů a vlhkoměrů a mít na první pohled přehled. HomeAssistant nabízí další možnosti a moduly, integraci do HomeKitu, jen prvotní nastavení mi přijde náročnější, než HomeBridge.

HA poskytuje více informací a dovede se napojit přímo na API zařízení, a člověk si tak vybírá, které informace si přeje integrovat do rozhraní a ovládání. Je to příjemné si moci vybrat, jen prvotní nastavení mi přijde náročnější, než u HB, ale u uživatelů postupně získává větší oblibu HA.

Jak probíhá správa takového množství zařízení v aplikaci Domácnost?

Integrace do HomeKitu je velice pohodlná. Certifikovaná zařízení mají na sobě kód QR, kterým se přímo integrují do HomeKitu a člověk jim pak jen

přiřadí místnost, název a někdy styl ovládání a co si s nimi přeje dělat. Správa je pak velice pohodlná. Například praktická konfigurace je světla IKEA přidat jako jednotlivá světla, a pak je v HK sdružit do skupin, které se ovládají jako celek. „Living Room lights 1 %“ je příkaz na rozsvícení obývacích světel na 1 %, ale když chce člověk nastavit jednotlivá světla, může říct „Living Room 4 turn on 50 %“ a rozsvítí se jen nad stolem na 50 % a dají se hrát hry s příjemným světlem.

Barvu lze ovládat také, ale u mě vychází z automatizace podle denní doby, tak bývám spokojen jen s rozsvícením a HK ví, že večer chci rozsvítit s teplotou bílou (2300 K).

Využíváš i možnost ovládání domácnosti na dálku mimo domov?

Určitě, vidím na prvním pohledu informace, že je všude zavřeno, zhasnuto, zamknuto a pokud není, tak mi chodí notifikace. Pokud není zavřená brána, tak mi chodí notifikace o otevřené bráně v cyklech, a k tomu je tam naprogramována rutina, kdy se samo zavře po přednastavené době. Když mi zavolá pošťák, že má pro mě balíček, otevírám mu branku a nechávám ho, dát mi zásilku před dveře. To bývá u větších zásilek, co se nevejdou do schránky

celkem příjemné, mít větší zásilku jen za bránou mě vibrovalo.

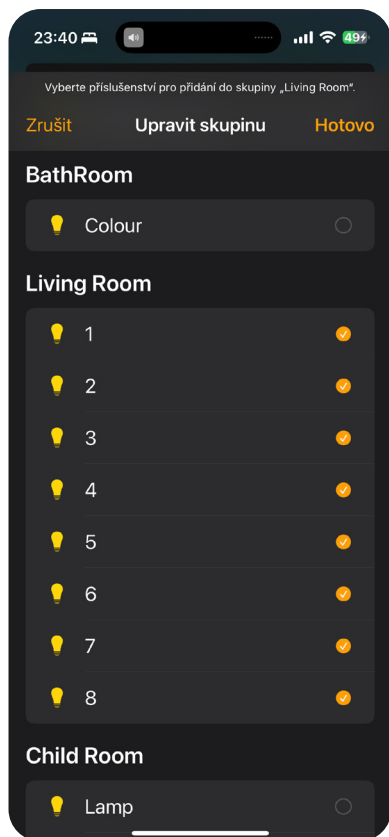
Využil jsem toto i u řemeslníků, kdy jsem potřeboval narychlo na chvíli odjet, tak po příjezdu a hovoru, vjeli na dvůr, začali se rozbalovat a já mohl v klidu přijet a začali jsme pracovat. Když mi přijedou kamarádi dříve, než jedu z práce, otevírám jim, mohou jít na zahradu anebo jim rovnou i odemknu, ať si můžou odskočit a můžu v klidu přijet a nespěchat přes ucpanou Prahu.

Máš s HomeKitem propojený i bezpečnostní systém (kamery, alarmy apod.)? Jak se ti osvědčil?

Mám obojí. Mají samostatný nezávislý okruh, ale zároveň je tam integrace do HomeKit. Přiznám se, že hodně využívám nativní Eufy AI, které dovede rozeznávat známé anebo neznámé osoby, zvířata, auta, spouštět alarm takže více je u mě v používání Eufy a HomeKit používám na nahlížení.

Potýkal ses s nějakou zásadní nekompatibilitou mezi zařízeními různých výrobců?

Ono každá nekompatibilita je asi spíše otázkou času, než ji člověk vyřeší. Pokud by byla nekompatibilita tak veliká, že nestojí

za investici času, zařízení opouštím (v tomto případě Danalock). Pak je na další zařízení odpověď HomeBridge anebo HomeAssistant, pokud se člověk rozhodne pro necertifikované zařízení. Certifikovaná zařízení mají výhodu jednoduché integrace, ale také vyšší ceny. Do necertifikovaných zařízení (pokud není zbytečným), musí člověk investovat trochu času pro integraci přes HB anebo HA.

Používáš Domácnost i pro řešení hlasového ovládání přes Siri?

Určitě. Není nic pohodlnějšího, než v posteli před usnutím říci „Hey Siri, turn off all lights,“ čímž se člověk ujistí, že je všude zhasnuto, zhasne i u dětí, kdyby náhodou usnuly u rozsvíceného světla. A díky senzoru na dveřích člověk ví, že je zamčeno, ale stejně se může zeptat na status „Hey Siri, what's status of the Front Door?“

Jak zvládá HomeKit sdílení ovládání se členy domácnosti?

Všichni moji členové rodiny dědí moje zařízení Apple, se kterým jsem začal. Začal jsem u iPhone 3GS, aktuálně členové využívají iPhone 8, 10, 11 a tam je HomeKit naprosto skvěle dostupný.

Co považuješ za největší výhodu tohoto ekosystému oproti alternativám (například Google Home nebo Amazon Alexa)?

Přiznám se, že nemám zkušenost s Alexa a s Google Home mám zkušenosti jen okrajové. Ale jednoduchost používání, přímocílost a příjemnost používání s Hey Siri dělá ze systému plně uživatelsky příjemné rozhraní.

Je něco, co bys na Apple HomeKit zásadně změnil nebo ti tam chybí?

Oproti Google Home má nevýhodu anglického rozhraní, uvítal bych v něm češtinu.

Doporučil bys podobně rozsáhlou domácnost HomeKit ostatním? A pokud ano, co bys poradil úplným začátečníkům?

Apple Domácnost je skvělá volba v jednoduchosti použití. Dá se začít úplně od základního párování a jen jednoduchého používání. Přes automatizace jednoduchých podmínek až po programování složitých událostí. Největší přidaná hodnota je pomoc v každodenním životě, aby člověk nemusel dělat věci, které řešit nemusí a může se soustředit na důležité věci, rodinu a vymýšlení jak svět posunout dál.

Konec prémiovosti v EU

Magazín ■ Jan Pražák

Vzpomínám si, že když jsem začal sledovat dění okolo firmy Apple, často se mi stávalo, že hodně funkcí dostávali jen zaoceánští uživatelé. Pokud jste nebyli v Americe, o mnoho jste byli ochuzeni. Od překladu aplikací po jednotlivé funkce. V posledních letech jsme se ale dostali do bodu, kdy Apple dokázal prémiový punc dodat i místním uživatelům. Možná to nebude dlouho trvat a vrátíme se o krok zpátky.

V druhé polovině května se totiž objevila zpráva, která upozorňovala na to, že Apple stále nedokázal vyhovět Evropské komisi (fungující pod Evropskou unií) a jejím požadavkům na „rovnost a bratrství“ mezi technologickými firmami. Trochu nadneseně otevírám těžkou zkoušku pro Apple – Digital Markets Act (Nařízení o digitálních trzích).

Tento zákon jednoduše Applu v Evropě přikazuje, aby byl co nejotevřenější co nejvíce uživatelům. A tak, pokud chce někdo koupit hodinky, aby mu šly dobře spárovat s jeho telefonem. Mělo by zároveň být jedno, o kterého výrobce hodinek nebo telefonu se jedná. To stejné se týká dalších produktů a služeb.

MŮŽE MÍT EVROPSKÁ KOMISE PRAVDU?

Na jednu stranu má EK pravdu. Pro Apple je to však komplikace. Vždycky hlásal, že chce svým uživatelům nabídnout co nejlepší zážitek, ale zároveň to může znamenat, že uživatelé dostanou hotový výrobek, který si nebudou moci tolik přizpůsobit sobě samým. Je problém v EK nebo v Apple?

Možná si vzpomínáte, že v březnu dostal Apple od Evropské komise nařízení, že má své systémy otevřít ostatním konkurentům. Apple se snažil

vyhovět, ale nepodařilo se mu to tak, jak si komise přála. Stále si stál na svém, kdy tvrdí, že vytvoření jednotného ekosystému přináší uživatelům větší benefit než roztržitost a široká nabídka uživatelům, kterou nařízení Evropské komise v posledních letech zavádí.

Březnové nařízení zmiňovalo například dvě důležité funkce: sdílení notifikací v systému iOS v plném rozsahu nebo automatické připojování k síti WiFi i zařízením třetích stran. Beta verze do konce roku 2025 a plné nasazení ve finální verzi od června 2026. Mezi ty, kteří v tomto souboji stojí proti Applu, jsou třeba i Meta, Garmin nebo Spotify.

DŮVODY PROČ NE

Argumentují tím, že když nemají dostatečný přístup ke všem částem systému iOS, slouží to jako bariéry velké skupině zákazníků. Pokud by tento přístup dostali, mohli by více konkurovat třeba hodinkám Apple Watch nebo bezdrátovým sluchátkům AirPods. Termín na odvolání Applu byl konec května letošního roku. Teoreticky bychom se tak měli těchto funkcí dostat v některé z podzimních nebo zimních beta verzí nedávno představeného systému iOS 26. V případě, že Applu odvolání nevyjde.

Apple argumentuje tím, že pokud poskytne součásti svého systému třetím stranám, zákazníci

přijdou o část svého soukromí. To proto, že tyto citlivé informace nevidí ani on sám. Zároveň se brání tím, že je jediným exemplářem, kterého takto ostatní firmy v čele s Evropskou komisí, napadají. V důsledku mohou zhoršit uživatelský zážitek z produktů a služeb jeho zákazníků. Ve svém prohlášení se na závěr dokonce zmiňuje, že takto vzdoruje právě ve jménu svých zákazníků, kterým chce dopřát ten nejlepší uživatelský zážitek.

Proč by nás mělo zajímat, jak tento boj dopadne? Vcelku vzato, pokud si chceme dále užívat novinky, které Apple představí. Dřív jsme byli zvyklí, že některé funkce se nejdříve objevily na americkém kontinentu, ale postupně se dostaly k nám do Evropy. Ať už v dalších verzích nebo s rozšířením služeb. Teď to vypadá naopak a záleží dost na obou znepřátelených stranách.

ZNÁZORNÍ TO

Jedna ukázka za všechny: mohli bychom se dočkat doby, kdy iPhone v Evropě nebude schopný používat AirDrop, přestože zařízení jako takové toho bude schopné? Tedy v případě, kdy Apple necouvne a raději funkci v Evropě zablokuje, než aby otevřel protokol blízkého připojení v síti i třetím stranám.

Také je to zajímavé z toho pohledu, že EK napadá Apple a zmiňuje některé protokoly, které považuje ona sama za standard. Mezi nimi právě i AirDrop, což ale

není standardní protokol, spíše se jedná o jen jednu součást systému. Před Apple (v případě jeho prohry) by tak ležela otázka: nahradím AirDrop otevřeným protokolem, který by mohl být standardem v tomto odvětví nebo raději funkci zablokuje v Evropě?

Když si to znázorníme na jiných příkladech, možná situaci pochopíme ještě lépe. Nepotřebným nařízením EK bylo požadovat v mobilních zařízeních mít pouze jeden konektor: USB-C. Obecně vzato, většina výrobců k němu dospěla a Apple by k tomu nejspíš dle tlaku zákazníků také došel i u posledního produktu, u iPhone. Konektor USB-C ale spadá mezi obecné standardy v rámci odvětví, v konsorciu USB.

Podobně, když v Číně tlačí na Apple, aby otevřel protokol RCS pro zprávy, jinak nedostane přístup k sítím 5G, tak to také dává smysl. RCS je otevřený protokol, který je standardem v odvětví SMS zpráv. Oba příklady ukazují, že je správné, když regulátor vyžaduje od výrobce něco, co je běžně používáno. Nejedná se o funkcionalitu, ale obecný standard.

JAKÝ BY TO MĚLO DOPAD?

Pokud by ale EK žádala po Applu, aby zpřístupnil vlastní konektor Lightning, nebo Čína žádala, aby odepnul šifrování iMessage z důvodu interoperability jako běžného standardu, už by to nebylo správné

The Digital Markets Act

The Digital Markets Act is the EU's law to make the markets in the digital sector fairer and more contestable

EK po Applu chce, aby všechna zařízení třetích stran měla právo dělat cokoli, co dokáže vlastní zařízení Applu z pohledu komunikace a připojování.

z pohledu jeho pravomoci. Ani Lightning ani iMessage nejsou standardními protokoly v rámci konektů, respektive instantního messagingu.

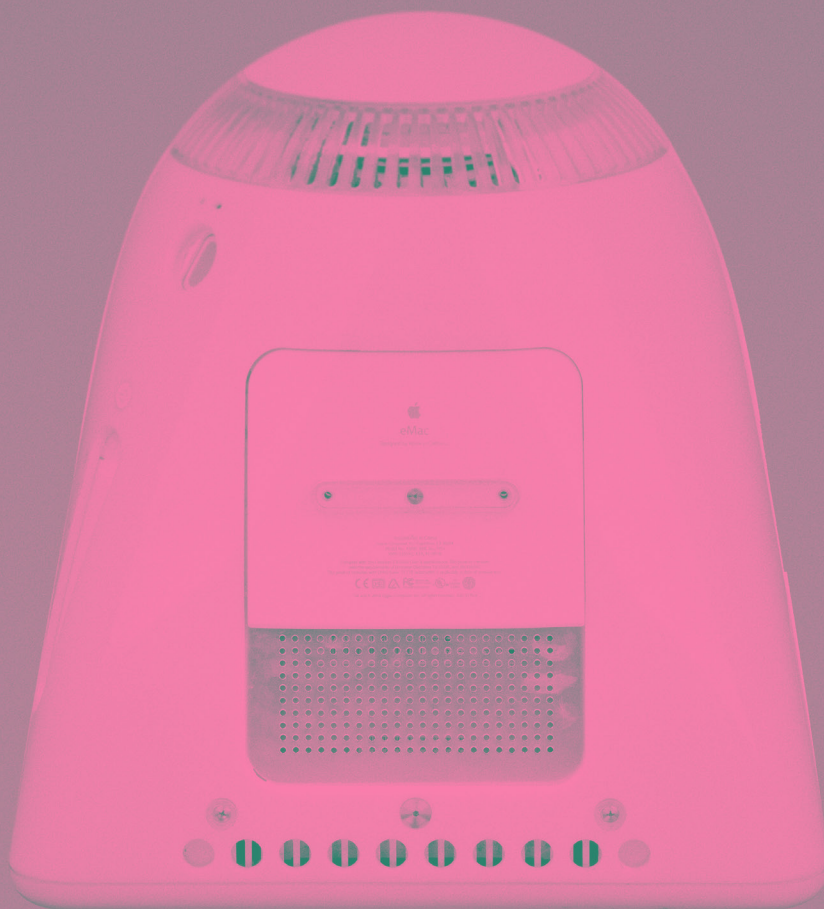
Zjednodušeně řečeno by se dalo říct, že EK po Applu chce, aby všechna zařízení třetích stran (nebo výrobců) měla právo dělat cokoli, co dokáže vlastní zařízení Applu z pohledu komunikace a připojování a to i za cenu přístupu do základních součástí systému, který Apple sám vyvinul a zabezpečil. Kvůli některým funkcionalitám by dokonce potřebovala ještě širší oprávnění, než vůbec sám Apple nastavil sám sobě. Například uchovávání informací o připojených sítích WiFi u každého zařízení.

Jaké dvě řešení se nabízí, aby Apple nařízení vyhověl? Jak jsem zmiňoval výše, první je, že se Apple prostě podvolí. Druhou možností je, že

se v Evropské unii můžete dočkat zařízení s omezenými funkcemi, přestože daných funkcí budou schopna. To se třeba teď děje u zrcadlení iPhonu na Macu, který v EU měl být později, aktuálně stále není a je otázka, zda se někdy vůbec zprovozní. I zde by se musel Apple podvolit a zpřístupnit funkci i na jiných počítačích bez systému macOS nebo zrcadlit i obsah telefonů s jiným systémem na svých Macích. Kdyby byl AirDrop letošní novinkou, nejspíš bychom v Česku taky ostrouhali.

Apple aktuálně věnuje několik **pasáží na svých stránkách**, kde ukazuje, v čem všem jeho systém vyhovuje nařízení o digitálních službách (Digital Markets Act). Vypadá to ale, že se smyčka čím dál více utahuje. Může se stát, že už nebudeme dostávat nové funkce jen s ročním nebo dvouletým zpožděním. Dokonce pokud finálně dostaneme Siri v češtině, bude to náš největší úspěch v budoucích letech. Žerty stranou – Apple vždy představoval prémiový produkt s prémiovým zážitkem, který pochopí každý uživatel. V jednoduchosti byla síla. Evropská komise ale chce rozbít tento uživatelský zážitek. Vlastně tím rozbíjí moje vzpomínky.

Jak vy osobně chcete, aby to skončilo? Souhlasíte s postojem Evropské komise nebo spíš držíte palce Apple, aby tento souboj dokázal otočit ve svůj prospěch?

NEXT

